DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

AKBABA

lmanya — Acaba hangisini
ynasam?...

Gnahpodir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dişlerinizin

daima sağlam ve beyaz

kalmasını isterseniz

PERTEV

DİŞ MACUNU

kullanınız

PERTEV

DİŞ MACUNU

Dişleri inci gibi beyazlatır

ve diş etlerini kuvvetlendirir

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Hergün öğleden sonra

DİŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu, Tünel, İstiklâl caddesi

Santa Maria karşısında

SEFALİN

Üşütmekten husule gelen bütün ağrıları

GRİP, NEZLE' yi derhal geçirir.

BAŞ, DİŞ ağrılarına tesiri kat'îdir.

Taklidlerinden sakınınız.

Eczanelerden 1 - 12 lik ambalâjlarını arayınız.

NERViN

Sinir ağrıları, asabî öksürükler, uykusuzluk, baş ve yarım baş ağrısı baş dönmesi, baygınlık, çarpıntı ve sinirden ileri gelen bütün rahatsızlıkları giderir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AKBABA

Perşembe
21 Nisan
1938
No. 224

Müessisleri: Yusuf Ziya Ortac — Orhan Seyfi Orhon
Abone: Yıllığı 500, altı aylığı 250 kuruş. Ecnebi: Yıllığı 1000, altı aylığı 500 kuruş

Telefon:
22129
Sayısı:
10 Kr.

İstanbulun Çirkinliği!

Falih Rıfkı Atay, İstanbulun yeni bir çirkinliğini keşfetmiş: Yangın yerleri!

Ulus'da yazdığı bir fıkrada, vaktile şehrimizi dolaşan eski Fransız Başvekili Heryo'nun da:

— Fakat bu harabeleri yıkınız!

Dediğini yazıyor ve ilk parolayı veriyor: Yangın yerlerinde temizlik!

Falih Rıfkı bu.. Benimle hemfikir olacak değil ya.. Lâakal Heryo ile hemfikirdir!

Bir seyyah gözile bakılırsa, haksız da sayılmaz: Yıkık baca, çatlak kemer, alev yalamış kubbe yerine yeşil bir fıskiye gibi göğe fışkırmış ağaçlar görmek: Birkaç fıstık, üç dört akasya, hattâ yabanî bir aylandoz ormanı bile eski saltanatların bu iğrenç iskeletlerinden daha güzeldir!

Fakat, Falih Rıfkı Atay, yalnız bir şeyi unutuyor: Yangın yerlerinin birer mahalle olduğunu...

Evet, İstanbulda her yangın yeni bir meçhul mahalledir. Orada toprak altında, köstebekler gibi, tanımadığımız bir nesil yaşıyor ve yetişiyor: Şu külâhı ve şerefesi uçmuş minare, şu cami artığı, şu hamam enkazı, şu konak bodrumu, hasılı her duvar kırıntısı ve her taş parçası bir aile yuvasıdır... Bu yangın küllerini biraz fazla eşelersek, belki o sönmüş ocaklara aid birkaç kıvılcım bile buluruz!

Yangın yerlerini kaldırmak.. Bu o kadar güç bir iş değil.. Fakat yangın yerlerindekileri nereye kaldıracağız?..

Yusuf Ziya ORTAÇ

Kapalı Çarşıda :

— Ne?.. Bu külüstür fincana elli lira mı istiyorsun?..
— Affedersin evlâd, ben seni Amerikalı seyyah sandım.. Elli kuruş ver, yeter!..

Matbuat Müdürlüğünde

— Başvekilin Aina seyahatine gazetelerden kimleri koyalım?..

— Cumhuriyetten Yunus Nadiyi, Tan'dan Ahmed Emini, Akşamdan Kâzım Şinasiyi..

— Peki, Yuşa tepesinde açılacak ördek mezbahasının resmi küşadına kimleri çağıralım?

— Oraya da artık mecmua sahiplerini davet ederiz!...

ASRÎ KEREM

Yazan : Orhan Seyfi

Baştan sonuna kadar nükte, şaka, hiciv, tenkid, alay ve lirik şiirlerle dolu emsalsiz bir eserdir.

Bugünün tanınmış bütün simaları... Muharrirler, şairler, patronlar, doktorlar, avukatlar, tüccarlar, diplomatlar, iş ve devlet adamları...

Büyük Bir Aşk Destanı

Birkaç güne kadar gayet zarif bir şekilde çıkıyor.

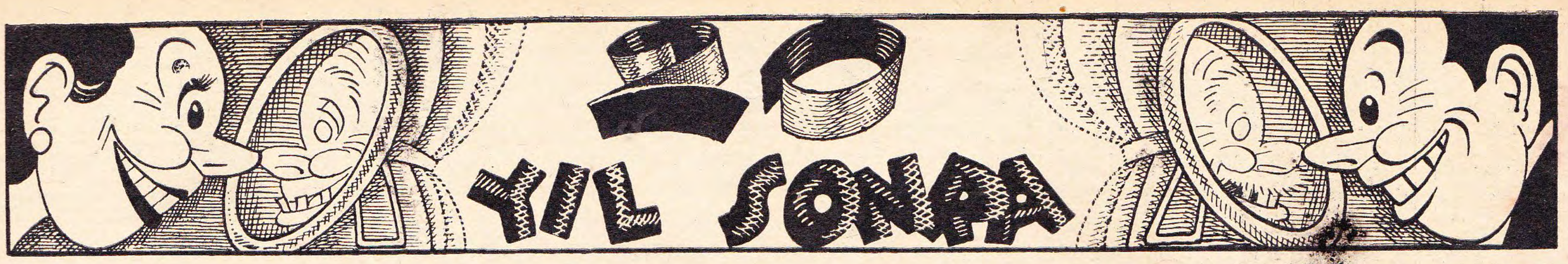

Tefrika No: 2

Yazan: FİSKE

İLK TEFRİKANIN HULÂSASI:

Muharrir, bir akşam, yemeği biraz fazlaca kaçırmıştır. Sofradan kalkınca bir sıkıntıdır başlar; sonra da uyku bastırır. Kâbuslu bir gece geçirir ve o gece şu rüyayı görür

* * *

Gözlerini açtığı zaman bakar ki Keriman Ece nabızlarını sayıyor.

— Neredeyim?

Diye sorar, hastanede olduğunu öğrenir. O zaman akşamki vak'ayı hayalmeyal hatırlar.

— Demek ki şiddetli bir buhran geçirmişim, beni hastaneye kaldırmışlar!

Der, fakat Keriman Ece'nin sıhhati ile bu kadar alâkadar oluşuna mana veremez.

— Ben kimim? Haberim olmadan meşhur bir adam mı oldum? Necib Fazıl gibi istikbalde bütün dillere çevrilecek bir piyes mi yazdım! Yahya Kemal gibi gazellerimle edebiyata yeni bir ses mi getirdim? Yoksa İsmail Müştak gibi birdenbire lisaniyat âlimi mi kesildim?

Diye düşünür. Keriman Ece'ye sorar, o da:

— Ben Keriman Ece değilim, kızıyım!

Der ve başdoktoru çağırmak için odadan çıkar. Muharrir, bir pencereden bakar, gözüne bir asma köprü çarpar.

— Burası Peşte olacak?

Der. Öteki pencereye gider, Eyfel Kulesi görünür.

— Burası Paris olacak!

Der. Bir başka pencereden de gözüne New - York limanile, meşhur Hürriyet Heykeli görünür. Fakat gördüğü asma köprü, Peşte'nin asma köprüsünden daha geniş; gördüğü kule, Eyfel Kulesinden daha yüksek; gördüğü liman New - York limanından daha büyük; gördüğü heykel de, meşhur Hürriyet Heykelinden daha muhteşemdir.

* * *

Birdenbire gözlerim duvardaki takvime ilişti:

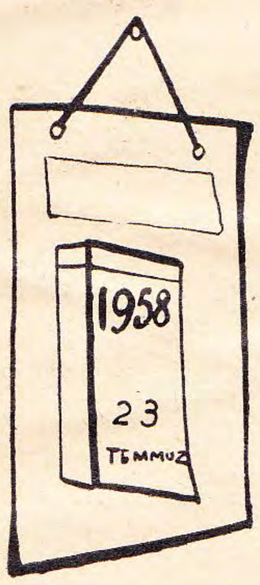

A... 23 temmuz. Halbuki ben 12 mayısta hastalanmıştım! bir de ne bakayım, sene 1938 olacağına, 1958 değil mi? Yaprakları hızla çevirdim, hep 1958. Rakamlar birbirinden ayrılıp gözümün önünde dans etmeğe başladı. Başım döndü, gözlerim kardı, bir koltuğa oturdum, elimi şakağıma dayayıp düşünürken Keriman Ecenin kızı geldi.

— Ne var? Ne oluyorsunuz?

Diye koştu.

— Ne olduğumun farkında değilim ki.. Allah aşkına ben neredeyim?

— Cerrahpaşa hastahanesinde.

— Bugün ayın kaçı?

— Temmuzun 23 u.

— Hangi senedeyiz?

—1958 de.

— Ellerimi başıma götürdüm, şakaklarımı sıktım, gözlerimi uğuşturdum.

— Anlamıyorum!

Dedim.

— Neyi anlamıyorsunuz bakayım?

— Evvelâ burasının Cerrahpaşa hastahanesi oluşunu. Şu köprü, Peştenin asma köprü değil mi?

— Hayır. O bizim asma köprümüz. Bunu Ali Çetinkaya yaptırdı, hem de on para sarfetmeden.

— On para sarfetmeden mi? Bu muazzam köprü bedava mı yapıldı?

— Evt bedava. Nasıl oldu anlatayım: Ali Çetinkaya ecnebi şirketlerin eski hesaplarını tetkk ettirdi. Her tetkik ettirişinde hükûmetin yeni bir alacağı çıktı. Yekûn büyüdükçe büyüdü. Kiminde 20 milyon. kiminde 30 milyon, kiminde 50 milyon. Nihayet ödenemez bir hale gelince, bütün borçlarına mukabil onlara bu köprüyü yaptırdı. Tramvay şirketi demir kısmını yaptı. Tünel şirketi temellerini kurdu. Elektrik şirketi bütün teçhizatını tamamladı. Bu suretle dünyada bir eşi bulunmıyan bu köprü meydana çıktı.

— Peki, bu bizim asma köprümüz. Ya, şu Eyfel kulesine ne dersiniz?

— O Eyfel kulesi değil ki... Bizim paraşüt kulemiz, Sabiha Gökçen kulesi!

— Onu da Ali Çetinkaya mı yaptırdı?

— Hayır, Sabiha Gökçen yaptırdı.

— Şirketlere mi?

— Kendi parasile. Kırdığı dünya rekorlarındaki beynelmilel mükâfatlarla! Bu kule Eyfel kulesinden 3 defa daha geniş, 4 defa daha uzundur. Tayyarecilik onun sayesinde memleketimizde öyle bir hale geldi ki memurların çoğu dairelerine tayyare ile gelirler, çocukların çoğu mekteplerine tayyare ile giderler. Bütün dünya rekorları bizdedir. Kuleden paraşütle atlıyanlara bakınız, bunlar tayyareci değildir, mahalle çocukları. Bugün 23 Temmuz bayramı olduğu için çocuklar uçurtma uçuracaklarına kuleden paraşütle atlayıp eğleniyorlar.

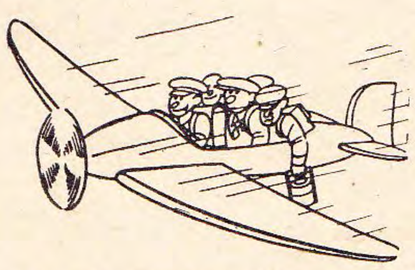

— Peki, bu Neyork limanile Hürriyet heykeline ne dersiniz?

— O, Nevyork limanı değil, bizim serbest limanımız. O heykel de «Şükûfe Nihal» heykelidir.

— Böyle bir limana bir şairin heykelinin dikilmesine ne lüzum var ?

— Bu limanı şairin kocası limancı Hamdi yaptırdı.

— Bir adam tek başına bir liman yaptıracak kadar parayı nerden kazanabilir? Benim bildiğim Bay Hamdi, liman şirketinden ayrıldıktan sonra süngercilikle uğraşıyor, şöyle böyle geçiniyordu.

— İşte o süngercilikten kazandı.

— Mübalâğa ediyorsunuz gibi geliyor?

— Hayır, kat'iyen mübalâğa değil. Hikâyesini anlatayım: Bay Hamdi, sizin dedğiniz gibi, liman şirketinden ayrıldıktan sonra süngercilikle şöyle böyle geçiniyormuş. Bir gün karısı denizden ilham almak için sünger saydına beraber gitmek ister. Bu yüzden epeyce de münakaşa olur. Kocası: «Ben ticarete edebiyat karıştırmam!» diye itiraz eder. Karısı: «Ben de şiirsiz servet istemem!» diye israr eder. Nihayet beraber giderler. Şair, dalgalara bakarak şiir düşünürken birdenbire:

— İnciler, inciler!.. diye haykırır, Denizin dibinde inciler görüyorum!

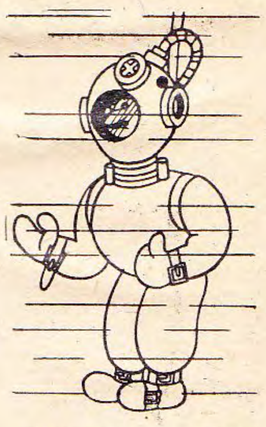

Kocası bunu önce şairane bir hayal sanır. Fakat sonra dalgıçlar indirilince anlaşılır ki hakikaten denizin dibinde bir inci tarlası var. Fındık büyüklüğünden tutunuz da deve kuşu yumurtasına kadar boy boy dünyada misli görülmemiş inciler.. Düşünün ne servet! Bu inciler şaire ne zamandanberi yazmayı tasarladığı şaheserini ilham eder, kocasına da eski züğürtlük zamanlarında plânını hazırladığı bu serbest limanı yaptırır.

— Ya, bu heykel?

— Onu şehir meclisi diktirdi. Zannederim, bu da şairin hakkıydı!

— Hepsine peki! Fakat nasıl oluyor da bugün 12 mayıs olacağına 23 temmuz oluyor ve ben 1938 senesinde bulunacağıma 1958 senesinde bulunuyorum?

— Sebebini izah edeyim: Siz filhakika 12 mayısta hastalanmıştınız. Hastalığınız fazla yemekten mütevellid bir tesemmümle başlamıştı. Son ve kat'î teşhis, - artık söyliyebilirim! - ansefalit letarjikti; yani uyku hastalığı. Ve maalesef tedavisi mümkün değildi. 20 sene fasılasız uyudunuz. Nihayet baş doktorumuz hastalığınızın seromunu keşfetti ve sizi kurtardı. İşte kendisi geliyor. İstediğiniz bütün tafsilâtı ondan alabilirsinir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dr. TEVFİK RÜŞTÜ ARAS

İçeriye uzun sakallı, iri bağa gözlüklü biri girdi. Baktım, çehresi hiç yabancı gelmiyor. Sakalı bu kadar uzun olmasa âdeta gözlüklerinden tanıyacağım.

— Geçmiş olsun!

Dedi ve geniş bir tebessümle elini uzattı.

— Beni tanımadınız mı?

— Hayır!

— Ben, Cerrahpaşa hastahanesi baş doktoru Tevfik Rüştü Aras.

— Ay, bizim hariciye bakanımız mı?

— Yirmi sene evvel öyle idi. Beni galiba sakalımdan tanıyamadınız. Ne yapayım, cinsî cazibe belâsı bunu taşıyorum. Kadınlar beni sakalsız rahat bırakmıyorlar.

Hâlâ pek dinç, pek neşeli ve pek sevimliydi.

— Diplomatlıktan vaz mı geçtiniz?

— Çoktan... Bu mesleğin yirmi sene evvel modası geçmeğe başlamıştı. Daha o devirlerde bile millî iradeleri nefsinde toplamış kudretli adamlar iş başına geçiyordu. Diplomatların vazifesi sade el sıkıp şapka çıkarmaktan ibaret kalıyordu. Bir de haber götürüp getirmek; yani bir nevi kapı çuhadarlığı... Bugünkü dünya rejimi işte bu suretle kuruldu.

— Bugünkü dünya rejimi nedir?

— Sahi, sizin bundan haberiniz yok. Bugün her şey diktatörlükle idare edilir. Yalnız devlet ve siyaset değil, her san'at ve her meslek. Bizde bu asrî usulün pek mükemmel örnekleri vardır. Meselâ bugün bizde sahne diktatörü Ertuğrul Muhsindir. İstediği eseri sahneye kor, istemediğini komaz. Hattâ halk bir eseri beğenmek ve alkışlamak için onun işaretini bekler. Şiir diktatörü Yahya Kemaldir. Şairliğe başlamak için mutlaka

onun müsaadesini almak lâzımdır. Matbuat diktatörü Falih Rıfkı dır. Daha sayayım mı? Lisaniyat diktatörü Besim Atalay, hitabet diktatörü Hamdullah Suphi, maarif diktatörü Sakallı Celâl, tarih diktatörü Hilmi Ziya... Hasılı her mesleğin bir diktatörü vardır. Millî zevki, millî kültürü anarşiye uğratmamak için bu faydalı bir usul.

— Sizin diktatörünüz kim?

— Bizde henüz bir anarşi var. Fakat bu keşiften sonra, zannederim, bu mesele artık hallolunur.

Hayatımı kurtardığı için teşekkür ettikten sonra kendisine sordum:

— Bu nasıl oldu, doktor, merak ediyorum?

Karşımdaki koltuğa oturdu. Sık sık saçlarını tarayan asrî gençler gibi cebinden çıkardığı bir tarakla sakalına en güzel şekli verdikten sonra anlatmaya başladı:

— Ben gelmeden evvel siz hastalanmıştınız. Hastalığınız ansefalit letarjikti. Bir müddet sonra ben mesleğimden ayrılmıştım. Öyle geliyordu ki, diplomatlıkla milletlerin hayatını kurtarmaktansa, doktorlukla insanların hayatını kurtarmak daha pratik bir iştir. Karşıma ilk hasta siz çıktınız. Tabiî sizin gibi kıymetli bir sanatkârı kurtarmayı bir borç bildim...

— Aman, estağfurullah!

— Yok, yok, bu, böyle! Hastalığınızın üstünde uzun tetkikler yaptım. Epey zaman hiç bir şeye muvaffak olamadım, nihayet Ankara imdadıma yetişti.

— Ne gibi?

— Bilirsiniz ya, Ankara kedisi, ötekilerden daha çok uyur. İşte bu kediler üstünde yaptığım tecrübeler sayesinde hastalığınızın seromunu buldum. Fakat asıl müşkül tarafı bunu bir hastaya tatbik etmekti. Doğrudan doğruya dimağa zerkedilmek lâzım. Tabiî çok tehlikeli. Nasıl bu tecrübeyi sizin gibi değerli bir muharrir üstünde yapabilirdim. Sizin gibi ince, sizin gibi hassas, sizin gibi...

— Baktım ki hâlâ diplomat dilile konuşuyor.

— Etmeyiniz doktor, bana her şeyi açıkça söyleyiniz!

Diye yalvardım. Bir kahkaha attı.

— İşin güç tarafı hakikaten bu idi. Fakat bu sefer de siz imdadıma yetiştiniz. Sicillinizi yokladım, baktım, modası geçmiş bir muharrirsiniz. Hastalığınızın tedavisi yok. Eh, bundan iyi fırsat mı olur? Hemen seromu zerkettik.

— Tıpkı hastahanenin tecrübe tavşanlarına yaptığınız gibi, değil mi doktor?

— Yok canım, yeni bir keşfi kıymetli bir san'atkâra tatbik eder gibi; bütün dikkatimizle, bütün itinalarla... Ve siz işte bu suretle kurtuldunuz azizim.

— Teşekkür ederim doktor!

— Asıl ben size teşekkür derim ki, keşfe yardım ettiniz. Şimdi kim bilir dünyayı ne kadar değişmiş bulacaksınız. Aradan 20 sene geçti. Düşünün bu sürat asrında 20 sene? Sizin için baştan başa sürprizlerle dolu yepyeni bir âlemin içine doğuyorsunuz. Bu az buz mazhariyet midir?

HASTAHANEDEN ÇIKARKEN

Şık giyinmiş bir hastabakıcı elbiselerimi getirdi. Nem varsa ütülenmiş, temizlenmiş, âdeta yepyeni olmuştu. Bir manikör tırnaklarımı cilâladı, bir kuaför saçlarımı taradı, beş dakika içinde giyindim, yıkandım, hazırlandım. Hayatımda hiç bu kadar şık olduğumu hatırlamıyorum. Başdoktor beni son bir defa daha muayene ettikten sonra:

— Artık çıkabilirsiniz, dedi, ama isterseniz gitmeden evvel size hastahanemizi gezdireyim.

Memnuniyetle kabul ettim. Ayrılırken Keriman Ecenin kızına bilhassa teşekkür ettim. Çünkü Rüştü Aras, beni kurtarmak için onun pek çok çalıştığını ve kendisinin en iyi bir asistanı olduğunu söyledi..

Bana bütün müesseseyi gezdirdi. Her şeyine dair ayrı ayrı izahat verdi:

— İşte şu hastaların tenis kordu... Şu banyo salonu.. Şu briç odası.. Şu laboratuar.. Şu ameliyathane...

Kütüphaneden geçerken içerinin epey kalabalık olduğunu gördüm. Anlamadığım bir dille konuşuyorlardı.

— Bunlar kim?

Diye sordum.

— Mütehassıslar, tıbbî bir meseleyi münakaşa ediyorlar.

— Hangi dille konuşuyorlar?

— Türkçe.

— Ama, hiç bir kelimesini anlamıyorum.

— Tıb lisanı da...

Yepyeni bir hayata doğduğum için bir taraftan seviniyor, bir taraftan da üzülüyordum. Doktor Rüştü Aras, endişemin farkına vardı.

— Ne düşünüyorsun?

Diye sordu.

— Bu hayata nasıl alışacağım? Pek acemi, pek yabancı kalacağım!.

— Merak etmeyiniz, alışırsınız, dedi. Size bir vecize söyliyeyim mi? Şu iki şeye alışılmaz: Sonradan gelen servet bir, devlet iki. Bunların ikisi de mutlaka insanın bir tarafından sırıtır. Şimdi nereye gideceksiniz?

— İlk önce meslekdaşları görmek için Babıâli. Fakat yolu bilmiyorum.

— Otomobille mi, tayyare ile mi? Metropolittenle mi? Tramvayla mı?

— Hayır, yaya!

— Öyle ise şu geniş bulvarı takip ediniz. O sizi dosdoğru Babıâliye götürür.

Ayrılırken elime bir çek sıkıştırdı.

— Bu sizin sigorta paranız. Hastahaneye yatan herkes alelusul sigorta edilir. Kurtulursa parayı kendi alır, ölürse ailesine verilir. Babıâlide Kanaat bankasından çek bedelini alın! Haydi artık uğurlar olsun!

BABIÂLİYE DOĞRU

Geniş, temiz bir bulvarın üstünde yürümeğe başladım. Yolun iki tarafı hastahaneye ait müesseseler ve paviyonlarla dolu idi. Aksaraya indim. Meydan güzel bir park olmuş, uzaktan Üniversite bütün heybetile görünüyor. Lâlelide harikzedegân apartımanları nazarı dikkatimi çekti. Baştan başa tamir edilmiş, boyanmış, yepyeni olmuş. Kapıda

şu levhayı gördüm: İstanbul Tıp Fakültesi D. H. T. Kapıcı ile konuştuğum zaman anladım ki burada tıbbî tecrübelerde kullanılan fareler, tavşanlar, horozlar, kediler besleniyormuş, burası onlara mahsus daire imiş. Geçmiş günleri hatırlıyarak içimi çektim.

(Arkası var)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

İstanbul haberleri:

Ipek gömlek

Son Posta gazetsi, Almanyada «şan» tahsil eden Şehir Tiyatrosu sanatkârlarından Semiha'ya dair bazı sevimsiz haberler neşretti: Gûya Semiha mektebe devam etmiyormuşmuş.. Gûya keyfinin havasında geziyormuşmuş.. Gûya İstanbula dönmiyecekmişmiş..

Muhiddin Üstündağ bu rivayetleri tekzip etti ve horoz öttü, dava bitti!

Dün, bir de baktık, Tan gazetesinde M. Zekeriya almış kalemi ele, veryansın ediyor: Tahsilde bulunan bir kıza böyle iftirada bulunmak ayıp değil mi?..

Hani vaktile hocanın biri camide vaaz ederken enfiye aleyhinde bulunmuş. Cemaatten biri, bir de bakmış ki, hocanın burun delikleri enfiye içinde:

— Aman hazret, demiş, burnun ağzını tekzip ediyor!..

Onun gibi, M. Zekeriya'nın esasta pek haklı olan fikrini de Tan gazetesi sık sık tekzip etmektedir.. Misal istemesin: Saymakla tükenmez!..

Onun bu hali, bize bir fıkra daha hatırlattı:

Yobazın biri, vaktile, medresedeki odasına bir civan atmış.. Tam muaşaka anında, hoca pürhiddet, güzelin ipek gömleğini elile iterek:

— Kamisi haririni çek, demiş, tenime değmesin, günahtır!..

Civan, nüktedan biri olacak, gülerek:

— İlâhi hocam, demiş, ya bu yediğin halt mübah mıdır?:.

Son Posta da, titiz bir ahlâkçı taassubile köpüren Tan refikine ayni suali sorabilir!

★

Piyango

İki eski dost dertleşiyor:

— Nasıl, son keşidede bir şey çıktı mı?..

— Çıktı...

— Oh, oh.. Mühimce mi bari?

— Eh, oldukça mühim...

— Tebrik ederim.. Ne çıktı?..

— Darısı başına: Karımla aramızda maraza...

Telâşla yerinden fırlar:

— Dağlara taşlara gitsin.. Üstümüzden irak.. İkramiye yüzünden mi?..

— Evet.. Listeye bakarken beş lira

— Bu apartımana ayda iki yüz lira çok mu?.. Ne söylüyorsunuz bayım, Prost'un yeni şehir plânında bütün bu karşıki binalar yıkılıyor, önümüz Adalardan Kavaklara kadar açılıyor!..

çıktığını gördüm.. Sevinçle ağzımdan kaçırınca: Elli lirasını bana ver, diye tutturmaz mı!..

★

Gardende değişiklikler

Zevk ve sefa dünyasına mensup iki şık bayan konuşuyor:

— Dün gece Gardenbarda idik.. Numaralar pek hoşuma gitti doğrusu...

— Biz de geçen hafta gitmiştik.. Nasıl değişiklikler var mı acaba?..

— Çoook...

— Neler değişmiş?..

— Bütün artistlerin elbiseleri!..

Her günkü havadis

Bir gazete idarehanesinde, geç vakit, muharrirle yazı işleri müdürü konuşuyor:

— Başmürettip küçük bir yazı istiyor.. Acaba ne yazsam?..

— Hangi sahife için?..

— İkinci sahifede, şehir haberleri sütunu için...

— Kolay öyle ise: Valide Hanına dair bir havadis yazıver!..

Çimdik

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DEFTERE YAZ!.

Yazan : ERCÜMEND EKREM

Altıparmak Mıgır yarı gecedenberi gözlediği evin önünde durdu. Sokaklarda el ayak çekilmişti. Kasketini başına çekti. İhtiyaten sağına, soluna seri bir nazar fırlattı. Alt kat pencerenin parmaklığına bir kedi gibi tırmanmağa başladı. Parmaklığın tepesine çıkınca balkonun pervazına tutundu, kendini çekti.

Yalancı taşlı mücevher ticareti yapan zengin bir Ermeninin evine giriyordu.

Balkonun kapısını hafifçe itti. Oda zifiri karanlıktı. Ayaklarının ucuna basarak ilerledi. Duvar tarafını yakaladı. Küçük bir konsol... Bir çekmece çekti. Elini gezdirdi. Parmakları bir kadife kutuya temas etti. Bir mahfaza... Kutuyu açtı, içinde bir elmas vardı. Mahfazayı cebine koydu. Fakat onun aradığı yalancı elmas değildi. O para arıyordu. Elektrik fenerini yakmağa korkuyordu. Karanlıkta para bulmak ta kolay bir iş değildi.

Altıparmak ne yapmak lâzımgeldiğini tayine çalışıyordu. Zihni bununla meşgul olmalı ki, balkonun açık duran kapısı üzerine yürüdüğünün farkında olmadı. Kapıya çarptı. Hâsıl olan gürültü vücudunda bir ürperme uçuşturdu. Fakat o bir şey değildi. Asıl ondan sonra ürperdi, başında saçları dimdik oldu. Zifiri karanlıkta tatlı, müşfik bir kadın sesi aksetti:

— Mega Asvas! En sonunda dediğini yaptın! Geceleyin hırsızlar gibi odama girdin... Şükür Allaha ki Bogos evde değil... Ya burada olsa idi müstakil ikimizi de öldürür idi. Neden hiç tınmoorsun? Sus pus duroorsun?..

Filhakika Altıparmak sus pus duruyordu. Sus pus durmayıp ta ne halt edebilirdi? Şimdiye kadar girdiği evlerde ev sahibini tatlı uykusundan uyandırdığı vakidi. Fakat ondan sonra kendisine böyle nezaketle, şefkatle hitap edildiği hiç vaki değildi!

Kadın sesi ayni tatlı ahenkle devam etti:

— Ne duroorsun? Bilirim bana gücenmişsin... Haydi, çocukluğun mahanesi yok! Madem ki bir divanelik ettin, bari tamam olsun... Sana gel deorsam, ağnamoorsun?

İşin içinde bir yanlışlık olduğu, odanın karanlığına rağmen, gün gibi vazıh görünüyordu. Fakat bu yanlışlığı tashih etmek, işi büsbütün altüst edebilirdi. Altıparmak kaza ve kadere tevekkül edip gitti.

Aradan nekadar geçtiğini bilmiyordu. Bir aralık kadın:

— Vakit geç oldu, dedi. Bogos nerede ise gelir. Bu kadar divanelik yeter.

Altıparmak ta ayni fikirde idi. Bermutat hiç sesini çıkarmadı.

Son veda buseleri teati edildi. Fakat tam kalkacağı sırada kadın kulağına eğilerek en müşfik, en işvekâr sesile:

— Biloorum ki efkârın var... He... Benden hiç saklama... Bu akşam konuşmamışsan, ben her şeyi ağnamışımdır...

Karanlıkta bir şeyler yaptı. Altıparmak eline bir şey sıkıştırıldığını hissetti.

Kadın:

— Sus ol... diyordu. Ben istemem ki sen efkârlanasın.

Altıparmak Mıgır afallamıştı. Dünyada hiçbir şeyle afallamıyacağını zannettiği halde fena halde afallamıştı. Bu kadar nezaket karşısında teşekkür etmek lüzumunu hissettiği halde ister istemez sükûtu ihtiyar etti.

Elinde bir deste banknotla kalktı. Onun da kendine göre haysiyeti vardı. Usulca konsola yaklaştı, cebindeki mahfazayı çıkardı, yalancı taşlı elması konsolun üzerine bıraktıktan sonra balkona doğru yaklaştı. Kadın arkasından:

— Dikat et.. Düşmeyesin!

Diyordu. Altıparmak balkondan aşağı inerken mırıldandı:

— Deftere bunu da yaz!..

Ercümend Ekrem

— Hani nişanlından ayrılıyordun?..

— Sorma.. O kadar şişmanlamışım ki, yüzük parmağımdan çıkmadı.. Evlenmeğe mecbur oldum!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BALO DÖNÜŞÜ!

Ferhad o gece baloda içtiği çeşid çeşid içkilerin tesirile sabaha kadar birkaç defa sarhoş olup tekrar ayılmıştı. Balodan çıktığı zaman âsabı fena halde gerilmiş, dimağı buğulanmış, kafası ağırlaşmıştı. Körkütük sarhoş değildi, fakat ayık olmaktan da çok uzaktı. Tek başına oturduğu bekâr odasına döndüğü zaman elindeki anahtarı kilide bin müşkülâtla sokabildi. Ferhad etrafına bir göz gezdirdi. Şafak sökmek üzere idi. Odanın içi zihni gibi, ne karanlık, ne de aydınlıktı. Bu yarı zulmet içinde şekilleri değişmiş gibi görünen eşya, sanki ruhunda garip bir şüphe uyandırıyordu. Birdenbire titredi... Tam karşısında, birkaç adım ötede hareketsiz duran bir adam gördü. Gözünün içine bakan yabancı bir adam!

Birdenbire uyanan muhayyilesi ona kanlı, feci şeyler düşündürdü. Kalbi şiddetle çarpmağa başladı. Şakaklarında ter taneleri peyda oldu. Maruz kalacağı hücumu def için yumruklarını sıktı. İlk telâşı kısmen zail olmuştu. Tehlike karşısında birdenbire zayıflıyan iradesi şimdi eski kuvvetini bulmuş gibiydi. Nefsine hâkim bir halde bekledi.

Ferhad apartımanın en üst katında oturuyordu. Alt kattaki daire aylardanberi boştu. Daha aşağı katında ihtiyar bir adamla karısı oturuyordu. Bilhassa şu saatte herkes derin bir uykuda olduğu için kimseden imdad ve muavenet beklemek abesti.

Ferhad bir aralık kaçmağı düşündü, fakat bu da tehlikeli bir hareketti. Hırsız bu suretle karşısındaki adamın korkak ve cesaretsiz olduğunu anlıyacak, kendini ele vermesine mâni olmak için arkasından yetişip ona bir fenalık edecekti.

Bu esnada Ferhad perişan zihnile hırsızın eşkâlini zapta çalışıyordu. Adamın uzun bir sakalı vardı. Simasına bir dev dehşeti veren siyah, dimdik bir sakal... Boz rengi, geniş bir palto giyiyordu. Bu paltonun rengi ve biçimi Ferhada yabancı gelmemişti. Tıpkı bunun eşi bir palto görmüştü. «Nerede? Nerede?» diye düşündü. Nihayet hatırladı: Arkadaşı Kâzımın böyle bir paltosu vardı. Hattâ Kâzım o gece baloya o palto ile gelmişti.

Fakat hırsızın en garip noktası başı idi. Başında garip, şekilsiz bir serpuş vardı. Bu renkli basmadan yapılmış bir takkeye benziyordu. Hırsız hâlâ hareketsiz duruyordu. O zaman Ferhadın hatırına bir şey geldi. Kendi kendine:

— Sakın bu herif deli olmasın! dedi.

Filvaki insan böyle bir takke ile sokağa çıkmak için mutlaka deli olmak lâzımdı. Gece yarısı evinden kaçan bir deli kim bilir nasıl bir yol bularak Ferhadın odasına kadar gelmişti! Esasen herifin çehresinde şaşkın bir deli hali vardı. Belki azgın, tehlikeli, salar bir deli!

Ferhad delilerin çok kuvvetli olduklarını işitmişti. Ya şimdi üzerine saldırıp Ferhadı gırtlağından yakalıyacak olursa?.. Hırsız insanın yalnız parasına ve malına tamah eder, fakat deli?..

Ferhad herçebadabad bu vaziyetten kurtulmak ihtiyacını hissetti ve teşebbüsünün manasızlığını düşünmeden istimdad için pencereye doğru hücum etti.

Bu sırada arkadan hücuma uğramak ihtimali Ferhadı derhal pencereden uzaklaştırdı. Kendini müdafaa için şiddetle geri döndü. Ayni zamanda vücudunun tüyleri diken diken oldu, soğuk bir şeyin arkasından geçtiğini hissetti. Hırsız veya deli ortadan kaybolmuştu!

Maamafih aradan o kadar kısa bir zaman geçmişti ki bu müddet zarfında herifin kapıdan çıkmış olması imkânsızdı. Demek ki bir yere saklanmıştı. Ferhad ecel terleri dökmeğe başladı. Acaba karyolanın altına mı girmişti? Yoksa perdenin arkasına mı gizlenmişti? Acaba hangi delikten fırlayıp üzerine saldıracaktı? Belki bu hareketile deliyi büsbütün kızdırmıştı. Ferhad müthiş bir korku içinde kıvranmağa başladı. Sesi kısılarak:

— Neredesin? Hey, neredesin?

Diye bağırdı... Cevap yok!

Ferhad bu korkunç esrar içinde artık yerinden kımıldanmağa cesaret edemiyordu. Bir asır kadar uzun gelen birkaç dakika bu vaziyette kaldı.

Necmi Dizdar

— Yağlıboya bir resmimi istiyorum.. Kaça yaparsınız?..
— Sizin gibi güzel bir modelden para almam..
— A... İşime gelmez, çok pahalı!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

— Bizim Yunanistanda, Matbuat Cemiyeti işsiz kalan muharrirlere bir sene aylık verir, ihtiyar muharrirlere tekaüd maaşı bağlar, ölen muharrirlerin ailesine de her ay yardım eder.. Ya sizde?..

— Cenazelerine çelenk gönderir!..

Maamafih artık durmağa, beklemeğe tahammülü kalmamıştı. Ayaklarının ucuna basarak, duvar dibinden yavaş yavaş odanın bir köşesine doğru ilerledi. Orada kalın bir baston vardı. Bastonu, define bulmuş bir adam gibi hırsla yakaladı, yatağa doğru yürüdü, eğilip karyolanın altına baktı: Kimseler yoktu... Odanın ortasında duran masanın üzerinde geniş bir örtü vardı. Bastonun ucile usul usul örtüyü kaldırdı: Hiç kimse yok...

Herif acaba nereye saklanmıştı? Ferhad bu muammayı halle çalışıyordu. Heyecan tesirile sarhoşluğu zail olmuştu. Artık oda, zihni gibi iyiden iyiye aydınlanmıştı. O zaman:

— Acaba kuruntu ile gözüme bir hayalet mi göründü?

Diye düşündü. Kararsız, dalgın birkaç adım attı... Tam o sırada aynalı dolabın önüne gelmişti. Aynaya akseden hayalini gördü. Karnaval balosundan geldiğini ancak o vakit hatırladı. Başında renkli mukavvadan külâh ezilmiş, garip bir takke haline gelmişti. Çenesinden sarkan, uzun takma sakalı koparıp attı. Arkadaşı Kâzımın yanlışlıkla giydiği paltosu hâlâ sırtında duruyordu!

Ferhad kendini bu suretle aynada gördükten sonra başka deli aramağa lüzum görmedi, soyunup yatağına yattı!

Çimdik

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

ARASINDA

Dün bir pazar geçirdim melekler arasında,
Koncalar arasında, çiçekler arasında..

Altı kız, altı erkek gittik Büyükadaya,
En yakıcı arzular, dilekler arasında..

Kuruldu Akasya'nın terasında bir sofra,
Şaraplar, istakozlar, levrekler arasında..

Daha ilk kadehlerde kızlar attı mantoyu,
Gözlerim neler sezdi gömlekler arasında..

Bir bakış, bir bakışma.. Bir gülüş, bir gülüşme..
Bir fis kostur başladı yürekler arasında..

Gözlerimi yumunca kendimi görüyordum:
Yorganlar arasında, döşekler arasında..

Ne hoş olur çekilsek şöyle birer odaya,
Sevişmek mümkün değil zevzekler arasında..

Arzular ayni amma rivayetler muhtelif:
Kurnaz kızlarla aptal erkekler arasında..

Şu âşıklar yolundan Dil'e gelsek ne çıkar?
Saklanarak çukurlar, tümsekler arasında..

Önce bindik sandala, gittik Yürükali'ye;
Kolları sıvayarak kürekler arasında..

Sonra hafif süvari alayları dizildi:
Gizli ne varsa çıktı etekler arasrnda..

Ada küheylânları benden daha bahtiyar,
Ah olsaydım o mes'ud eşekler arasında!.

Ortaç

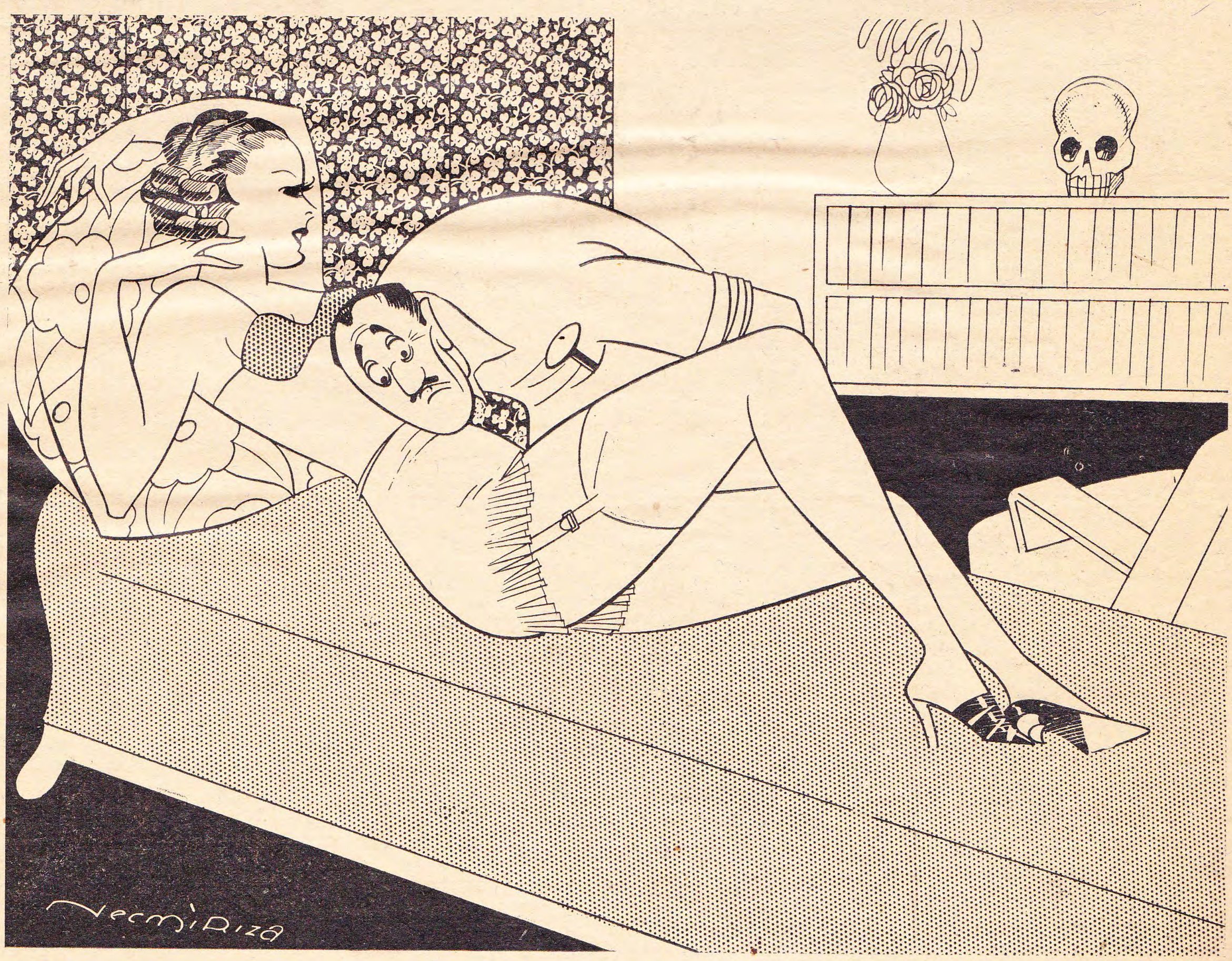

Doktor — Yavaş nefes alınız rica ederim..
Kadın — Hani: «Karım evde değil..» demiştiniz?!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Pazarlık Yasak Edildikten Sonra:

— Ne ?... Tanesi on beş kuruş mu ?... Haydi, haydi, başka kapıya,..
— Yok be, yanliş anladin : Tanesi dedim ama, iki tanesi !...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

DELİK ÇORAPLAR !

(Gece yarısından bir saat sonra Bay Muharrem ayaklarının ucuna basarak karısının odasına giriyor. Fakat o daha uyumamıştır.)

Muharrem — (Telâşını saklamağa çalışarak) Sen daha yatmadın mı?

Nahide — Hayır.

Muharrem — Gerçi daha saat on iki... Geç sayılmaz ama...

Nahide — On iki değil, tam iki!

Muharrem — (Şiddetle) Vallahi imkânı yok, ben kapıyı açarken karşı camiin saati biri çalıyordu...

Nahide — Öyle ise on iki diye beni aldatmağa ne lüzum vardı?

Muharrem — (Sahte bir gülüşle) Canım efendim, cami hademesi alafranga saatten ne anlar, yanlış kurmuştur!

Nahide — Her ne ise... Sen o karının evinden geliyorsun!

Muharrem — Nahide vallahi, billâhi, iki gözüm çıksın, namusum hakkı için, kıymetli evlâdlarımın...

— Haydi, ocakları süpürüyorum.. Bacaları temizliyorum!..

Nahide — (Şiddetle sözünü keserek) Gözüne, namusuna, hasılı kendine aid olan her şeyin üzerine yemin edebilirsin. Fakat çocuklarımızın üstüne yemin etmene razı değilim. Yalan söylüyorsun. O kadının evinden geliyorsun!

Muharrem — Nahide, yapma Allah aşkına, sana iki ay evvel yemin verdiğim gündenberi o kadının evine ayak basmadım!

Nahide — İnkâr etme, oradan geliyorsun..

Muharrem — Klüpte idim. İstersen arkadaşlarıma sor.

Nahide — Onlar da senin gibi yalancı!

Muharrem — Arkadaşlarıma inanmazsan klübün hizmetçilerine sor...

Nahide — Ellerine beş on kuruş tutuşturdun mu onlara her türlü yalancı şahidliğini ettirebilirsin. Artık seni istemiyorum, boşanacağım!

Muharrem — Nahide, sana masumiyetimi nasıl isbat edeyim bilmem ki! Yemine inanmazsın, şahide inanmazsın. Dur, son bir delilim daha var. O kadının nasıl bir kadın olduğunu bilirsin değil mi?

Nahide — Elbette. Şıllığın, kepazenin birisi. Elâlemin kocasını ayartır, fantaziye yapar!

Muharrem — Biraz sabret. Sana şimdi o kadının evinden gelmediğimi isbat edeceğim. (Potinlerini çıkarır) Şu çoraplarıma bak. Görüyorsun ya bugün çorap bulamadım. Kirlilikten şu tabanları delik, meşin gibi çoraplarla çıktım. İnsaf et, bir erkek böyle bir çorap ile metresinin koynuna girebilir mi?

(Bir koltuğa oturarak iki ayağını kaldırmıştır.)

Nahide — (Çehresi değişmiş) Şimdi inandım. Her şey olur, bu olmaz. Demek bu gece klüpte idin. Şüphem için beni affedersin değil mi?

Muharrem — Elbette meleğim.

Nahide — Fakat rica ederim o çorapları içeri odada çıkar da öyle gel.

Muharrem — (İçeriki odada çorapları değiştirirken) Bu mukaddes çorapları iyi bir yere saklamalı, haftaya gene lâzım olacak!

Karga

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

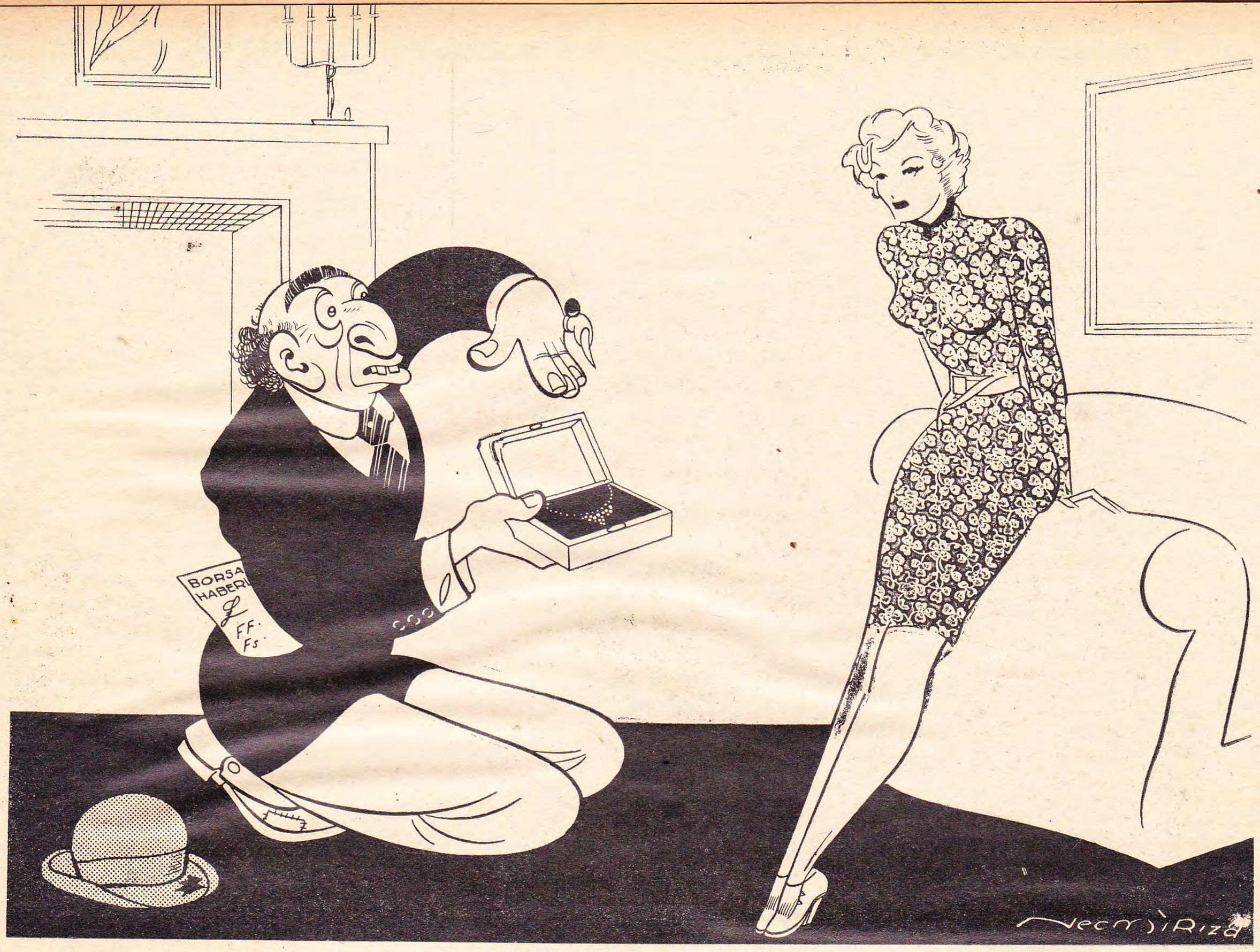

Salamon'un aşkı!

— Bak sivgilim: Ne timiz taşlar, ne kebar model, ne ince işçilik.. En aşaği eki bin lira eder.. Ama, yuzel hatirin için sana beş yuz liraya birakirim!..

Kulaktan Kulağa

Yahudinin izdivaç ilânı

Posta ile aldığımız bir izdivaç ilânı:

Kırk bir buçuk yaşindayim . [Maşalah deyin, nazar deymasin!] Yani merdivanın başindayim... Şimdiye kadar beş kari aldim, beşi da biribiri peşine uldu. Cenaze parasi vermektan anam ağladi. Birincisi veremdi, ama bana bir şey vermedan yitti. İkincisi köturum oldu, yiderken mezara elli lira da barabar yoturdu. Uçuncusu vebadan yitti, bunun için da yüz lira cabadan yitti. Dördüncusu çildirdi, ama beni çok yıldırdı, nihayet timarhanada uldu, bir parça yuzum yuldü. Ama sonra beşincisi yeldi acisini çikardi, yozleri kör oldu, işim eskisindan beter oldu. Nihayet bir yun kuyuya düştü, boğuldu. O da böylece ortadan yok oldu. Şimdi bir tane var sağırdır. Ne soylesam işitmez, Uğursuz oğlunu kovsam bile yitmez. Ben ondan biktim, o benden...

İstiyorum şimdi yenç, yuzel, çakir yozlu, turuncu saçli, elinden her iş yelir, zengince bir Musevi kizi ile evlenmek... Balatta bir dükânım, Hasköyda bir hanım, Kuzguncukta bir apartimanim, Tekfursarayinda bir bostanım, bir de arkamdaki iski mintanim var. Hisap, kitap, alay maytap hepsini mukemel bilirim. Sade el şakasindan hoşlanmam. Ama, elçabukluğunu severim. Yalaniz haftada bir yun bostan iskelesine yezmeye yiderim, lâkin orada yuz para kahve parasi verirsam bedavadan yuz tane de kaya balik tutarım. Yanımda para taşimam, taşiyana da kizarim... Nasil, var mi kelepur kocanın boyle bir taliplisi, çiksin da bana varsin!.. Eğer varsa bu hafta içinde alaca mahalde, Kamanto haninin kapisinda tebeşirla bir çiroz baliği resmi yapsin, ben onu bulurum.

Meş'um adet

Bir mecliste on üç adedinin şeametinden bahsediliyordu. Hazirundan biri lâkaydane omuzlarını silkti:

— Doğrusu ben böyle saçma şeylere inanamam! dedi.

Bunu işiten Bay «...» muterizane bir tavirla parmağını kaldirdi:

— Yoo.. dedi, öyle söylemeyin. Benim başima geldi de bilirim... Benim zengin bir amcam vardı. Ömrü tabiîsini yaşamış, hastalıklı bir adamdı. Bir gün amcamı bir ziyafete davet etmişler, gitmiş... Sofraya oturduktan sonra bir de bakmış ki davetlilerin adedi on üç değil mi?

Biri sordu:

— Amcanız ertesi gün vefat mı etti?

Bay «....» cevap verdi:

— Ne münasebet... Ziyafet gününden tam on üç sene sonra öldü!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Almanya — Bu küçücük dünyaya nasıl sığacağım bilmem!..

Dünya Varmış!.

Kışı hemen daima yatakta tutuk ve yatalak geçiren Bayan Esma - daha doğrusu mahalledeki lâkabile «Sopalı Esmanım» - yaz gelip ortalık ısınınca, kış uykusundan uyanan haşereler gibi, yavaş yavaş canlanır, ayaklanır, ev içinde dolaşmağa başlar, sonra çocuklara dehşet veren sopasına dayanarak komşuları sıralar, en sonra yaz ortasına doğru deniz aşırı ahbaplarına gece yatısı misafirliğe gider, sonbaharda gene yatağına girer, âdeta kötürüm, fakat gün görmüş, zeki, bilhassa nekre bir kadındı.

Sopalı Esmanım hemen her yaz kırk yıllık ahbapları olan Ruhi Paşaların köşküne misafirliğe giderdi. Paşa, hanımefendi, küçük hanımlar, hasılı - çocuklar müstesna - bütün ev halkı Esmanımı en hatırlı bir misafir gibi karşılarlar. Esmanım:

— Selâmünaleyküm!

Diye köşe minderine çöker, değneğini yanına alarak semtin dokuz aylık havadisini, yakası açılmadık nüktelerle telleyip pullayarak tertiple birer birer ortaya koyardı.

Akşam Ruhi Paşa:

— E... Bakalım Esmanım, daha ne var, ne yok?

Nakaratını tutturdu mu, Esmanım da:

— Ne bileyim, paşa?.. Herkes bir yol tutturmuş gidiyor...

Mukaddemesile bütün bir semtin karikatürünü yapardı. Geç vakte kadar devam eden bu sohbetten sonra hizmetçilere:

— Kızlar, benim her şeyimi hazırladınız ya... Aman ayol, ben dertli kadınım, benim kusuruma bakılmaz!

Diye, sopasına dayana dayana odasına çekilirdi.

* * *

O akşam Esmanım Ruhi Paşalara geldiği zaman evi tıklım tıklım misafirle dolu buldu. Selâmlıkta ayrı, haremde ayrı ziyafet vardı. O gece Esmanım paşanın en küçük torunu minimini Sırrı'nın odasında yattı. Evin içi o kadar telâşlıydı ki Esmanım bile bu telâşa kapılıp gece hazırlığında bulunmadan rastgele bir yatakta yatıvermişti.

Nitekim gece geç vakit mutadı veçhile o kör olası huyundan bir türlü vazgeçememişti! Dar bir vaziyette uyandığı zaman baş ucunda ne şamdan, ne de kibrit buldu. Aksi gibi gece zifirî karanlıktı. O gün mutat hilâfı merdiven inip çıkmaktan bacakları büsbütün tutulmuştu. Fakat Esmanımın böbrekleri halden anlamıyordu!

Hatuncağız kurşun gibi uyuyan dadıyı beyhude uyandırmağa çalıştı. Karanlıkta değil dışarı çıkmak, hattâ odanın içinde bile fazla dolaşmasına imkân yoktu.

Bu sırada küçük Sırrı uyandı; biraz ağlayıp tekrar uyudu... Biraz sonra Esmanım da paşanın torunu için:

— İlâhi çocuk.. Sen bin yaşa!

Duasile rahat rahat yatağına giriyordu.

* * *

Artık o geceden sonra Esmanıma gülerek sorarlardı:

— Kuzum Esmanım anlat. Ziyafet gecesi ne yaptın?

Esmanım evvelâ, gûya yaptığından utanıyormuş gibi biraz kendini naza çeker, sonra dayanamayıp baklayı ağzından çıkarıverirdi:

— Ne yapacağım ayol? Baktım ne şamdan var, ne kibrit... Etrafta işe yarar bir şey de görünmüyor.. Ne yapayım, hastalıklı kadınım. O da, Sırrı ağladı da o zaman aklıma geldi. Tutuna tutuna çocuğun yatağına kadar gittim. Yanına uzandım... Oooh! Dünya varmış!

Etrafta bir kahkaha kopar:

— E... Ertesi gün dadı ne dedi?

O zaman bu işe Esmanım da güler:

— Ne diyecek? «Ben yokken çocuğa gene çok su içirmişler!» dedi!..

Kâmran Şerif

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Necmi Rıza

Maşallah, halkımızda okuma aşkı günden güne artıyor!..

Sizlere Ömür !

Mordahay kasabanın en ileri gelen Musevi tüccarından biri idi. Fakat ne zengin olmak, ne Musevi olmak, ne de tüccar olmak hasta olmak için bir mâni teşkil edemiyeceği cihetle Mordahay, bir kır gezintisi esnasında haddi nizamiden fazla «kikiriki» yemek neticesinde şiddetli bir mide fesadına yakalandı. Harareti yükseldi, kendini kaybetti, sayıklamağa başladı.

Mordahay'ın oğlu Sabatay babasını son derece severdi. Hastanın bu halinden şiddetle telâşa düştü. Kasabada iki doktor vardı. Fakat Sabatay babasının halini pek vahim gördüğü için yerli doktorlara emniyet edemedi. Büyük bir fedakârlık yapıp İstanbuldan hâzik bir doktor getirmeğe karar verdi. Derhal meşhur doktorlardan birine telgraf çekip bulundukları kasabaya gelmek için ne kadar ücret istiyeceğini sordu. Doktor yüz lira istediğini cevaben bildirdi. Sabatay yüz lirayı çok görmedi. Babasının hayatı yüz liradan daha çok kıymettardı. Doktoru telgrafla davet etti.

O gün Sabatay istasyonda İstanbul trenini bekliyor, rıhtımda asabî adımlarla bir aşağı bir yukarı dolaşıyordu. Nihayet intizar uzun sürmedi. İstanbul treni geldi. Doktor elinde çantasile birinci mevki bir kompartımandan aşağı indi.

Sabatay derhal istikbaline koştu.

Doktor sordu:

— Hasta nasıl?

Sabatay meyusane ellerini havaya kaldırdı:

— Alah cumlemiza çok umurlar versin... Benin babasi iki saat evel uldu...

— Öldü mü?

Sabatay ayni meyusane tavırla başını salladı. Doktor bu havadisten hiç memnun olmamıştı. Sabatay bunun farkına vardı:

— Doktor, dedi, sen merak yapma.. Senin vizitasi garanti...

— Nasıl garanti?

— Ben düşündüm: Baktim ki benin babasi uldu, yittim bezin dostları, ahbaplari içinde hasta aradim... Yirmi beş hasta buldum... Sen yirmi beş hastayi bakarsin... Her biri beşer liradan parani alirsin...

Doktor bu teklifi ister istemez kabul etti. Tren zamanına dört saat vardı. Bu müddet zarfında, Sabatay önde, doktor arkada birçok evler dolaştılar. Doktor tez elden yirmi beş hasta muayene etti.

Hepsi bittikten sonra istasyona geldiler. Doktor dedi ki:

— Yirmi beş hasta muayene ettim. Beşer liradan yüz yirmi beş lira aldım... Halbuki sizinle pazarlığım yüz lira idi. Ben bu fazla parayı istemem. Onun için yirmi beş lirayı size iade ediyorum. Bu da sizin payınız olsun..

Sabatay yirmi beş lirayı derhal cebine indirdi:

— Teşekûr ederim, doktor.. dedi, yitmedan evvel sana bir şey soylemek isterim.

— Ne söyliyeceksin?

— Benin babasi ulmedi..

— Ölmedi mi? Öyle ise onu ne için muayene etmedim?

— Merak yapma, doktor... Beş lira ilen muayene yaptiğin hastalardan biri de benin babasiydi!

Şeytançekici

O BAŞKA O BAŞKA!..

(Haso), aşçı dükkânına gitmiş, yemek yiyordu. O ara (Miro) içeriye girdi:

— Ula merhaba Haso... Boğaz ola...

— Ula merhaba Miro...

— Ne yapisin?

— Görmi misin, et yiyirim!

— Onu ben de biliyim a... Burnunu kirala mı verdin ula?.. Gohir...

Ne çıkar ki gurban.. Et yiyirim, babam, Gohusunu yemirim ki!..

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Dedi Kodu

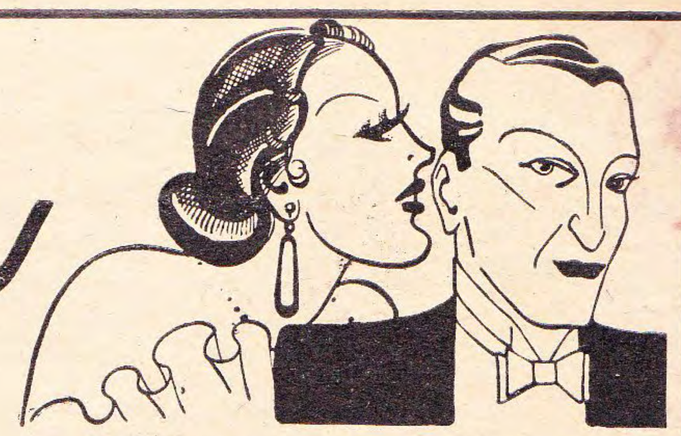

Müzi'ç komşu

İhsan tramvayda bir müddetten beri yanında oturan, kitap okumakla meşgul, genç güzel bir kadını göz uciyle tetkik ediyordu. Biraz sonra tetkikatından o kadar memnun oldu ki bu memnuniyeti sevimli komşusuna izhar etmek istedi. Ayaklarını hafifçe kımıldattı. Biraz sağa... Biraz daha... Biraz daha... Bayanın ayağına dokundu. Fakat öteki oralı olmadı, kitabını okumakta devam etti. İkinci bir teşebbüs neticesiz kaldı. Sükûtun ikrardan geldiğini herkes gibi İhsan da işitmişti.

Fakat tam bu sırada genç kadın başını kitabından kaldırdı:

— Affedersiniz, size bir şey soracağım?

— Bu.. bu.. buyurunuz... Buyurunuz efendim...

— Kaç numara ayakkabı giyiyorsunuz?

İhsan hiç beklemediği bu sual karşısında büsbütün şaşaladı, kızardı, kekeliyerek:

— E.. şey.. zannedersem.. Evet.. Kırk numara olmalı...

Kadın derhal şu cevabı verdi:

— O halde tavsiye ederim, bundan sonra kırk iki numara giyiniz, çünkü potinleriniz ayağımı fazla sıkıyor!

Mah ur...

İki ahbap arasında:

— Ha.. Haberin olsun bizimki ile bu pazar size geliyoruz...

— Hay hay... Buyurun... Yalnız.. Bir şey söyliyeceğim...

— Ne gibi?..

— Şey.. Sen yabancı değilsin... Senin hanıma söyle, gelirken yeni yaptırdığı ilkbahar kostümünü giymesin.. Bizimkinin görmemesi daha iyi!...

— Söylemesi kolay.. Fakat... Olacak iş değil...

— Neden yahu?

— Neden olacak, azizim?.. Bilhassa onun için size geliyoruz da ondan!

Itizar

Bir alacaklı borçlusunun evine gidip parasını ister. O sırada sofra başında nefis bir hindi dolması yemekle meşgul olan borçlu içini çekerek:

— Ah azizim, der, bilmezsin ne fena vaziyetteyim!.. Beş param yok!

Öteki biraz hiddetlice sorar:

— Peki ama, beş parası olmıyan adam böyle hindi mi yer?..

Bunun üzerine borçlu havlusile gözlerini silerek cevap verir:

— Ah bayım, hiç sorma... Zavallı hayvanı beslemeğe takatim kalmadı ki!

Evvel zaman içinde !

Koço Taptaki'nin köşkünü sekiz hırsız basmıştı. Köşk, köyden o kadar uzakta idi ki seslenmek, imdat çağırmak faydasızdı.

Koço, hırsızların karşısında elpençe divan durdu:

— Basimin tacisiniz... Kendi evinizde imis gibi rahatliğinize bakiniz.

Hırsızlar emretti:

— Bize yemek getir, içki çıkar!

Koço, mutfakta, dolaplarda, sepetlerde yiyecek, içecek namına ne varsa hepsini getirip hırsızların önüne döktü. Onlar, koltuklara kurulup tek zeytin tanesi, bir dilim ekmek bırakmayıncıya kadar tıkabasa yediler, içtiler.

Karınları doyunca kameti arttırdılar:

— Haydi şimdi bize karı bul!

Koço, hıkmık ediyordu. Hırsızlar kulak vermediler:

— Ya karı bulur, getirirsin. Yahut kendini ölmüş bil... Şakamız yoktur!

Koço, dizleri titriyerek yerlere kapandı, yalvardı, yakardı, fayda vermedi. Nihayet boynunu büktü:

— Burada bir anam, bir karım, bir de kızımdan baska kari yok.. Haydi karımla kızımı getireyim... Lâkin ihtiyar anama aciyin...

Bu sırada odanın kapısı yarı açılmıştı. Koçonun anası başını uzattı:

— Ah vre pedimu... Korkmazsin onlarin isine karismaya... Dediklerini yapmazsan kızmazlar kale?..

Şeker ve şap

Zahireci Yanaki, sokakta yüzüne siyah ince tül örtmüş, şık, sülün gibi bir kadın görmüştü. O gün çok mühim bir münakasaya gidiyordu, fakat fettan kadının oynak oynak adım atışı onu çileden çıkarıverdi. İşini unuttu, takibe başladı.

Kadın, yüzünü saklamak ister gibi başını önüne eğmiş arkasına bakmadan acele acele yürüyordu. Yanaki, takip ettikçe, gözüne daha şirin, daha enfes görünüyordu. Nihayet kalbi çarpıntıdan ezildi, tab ve takati kesildi. Kararını verdi, kadına yaklaştı:

— Madama, gulun, kölen olayım, hele bir iltifatlığını göstort!

Onun sesini duyan kadın şiddet ve hayretle dönmüştü ve şemsiyesini kaldırınca Yanakinin kafasına indirdi:

— Seni rezil, utanmaz...

Karısının sesi, Yanakinin başının acısını unutturmuştu:

— Amanın Aspasya, sen mi idin?.. Ah, gidinin doğuzu, uzaktan yabancı garı şeklinde cilvelerin can yakıyordu... Dost gıyafetinde şekersin ve lâkin nikâhlı garım olunca da şap oluveriyorsun, gardaş!

Terbiyesiz

İkisi de genç şık, süslü, boyalı idiler. Başbaşa vermiş, cıvıl cıvıl konuşuyorlardı:

— Aman, bana o züppeden bahsetme...

— Belkis bayılıyor ama...

— Ben de nefret ediyorum!

— Neden?

— Dün gece ona tesadüf etmiştim. Selâm verdi, yanıma yaklaştı, konuştuk.

— Sonra?

— Beraber gezmemizi teklif ederse derhal tahkir edecek, yüzüne tükürecektim.

— Ne yaptı?

— Rezil, ahlâksız, hatırımı sorduktan sonra dönüp gidiverdi...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Ecnebî Karikatürleri

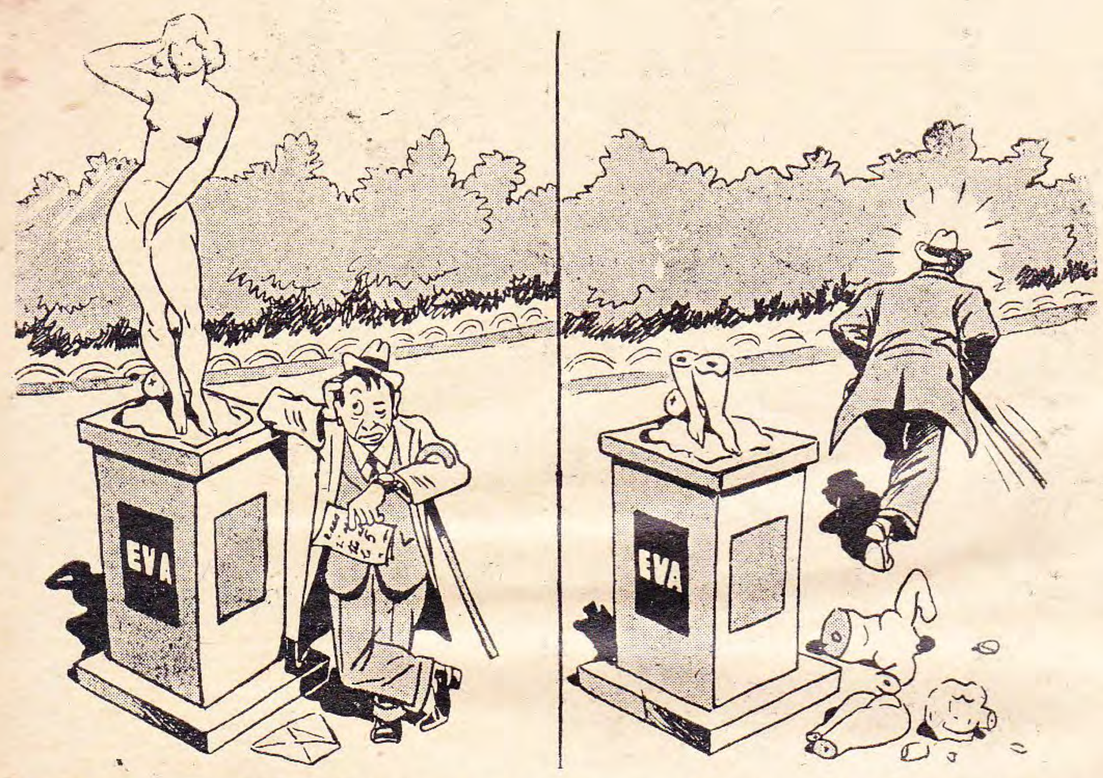

İki saat bekledikten sonra, sevgilisi gelmiyen bayın resmidir!..

[İtalyan karikatürü]

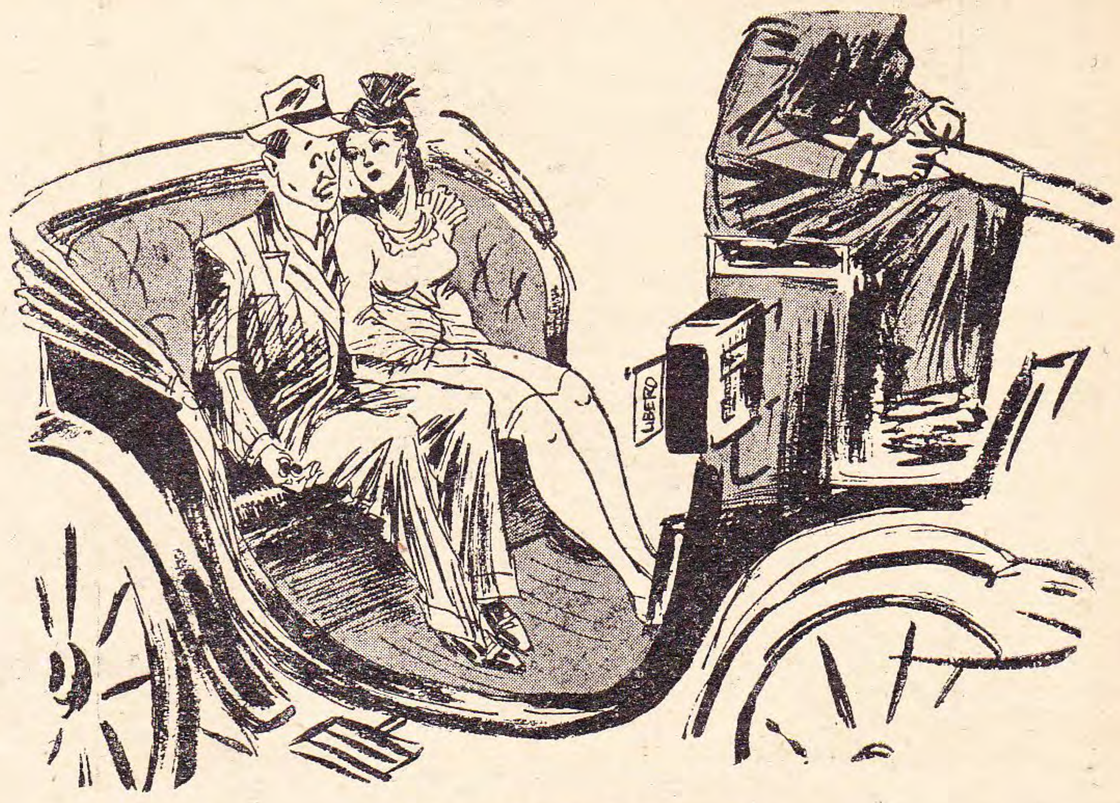

Balayı seyahatinde:
Kadın — Şimdi nereye gidelim?..
Erkek — Harabelere karıcığım!..

[İngiliz karikatürü]

— Hani Şekspir'in bir faciası vardır: On kişi boğuluyor, dört kişi eziliyor, bir kişi de parçalanıyor.. İsmi nedir onun?
— Tramvay olacak!

[İtalyan karikatürü]

— Güzellik kremi istiyorum...
— Lütfen depoya müracaat ediniz efendim.. Biz toptan satmıyoruz!..

[İtalyan karikatürü]

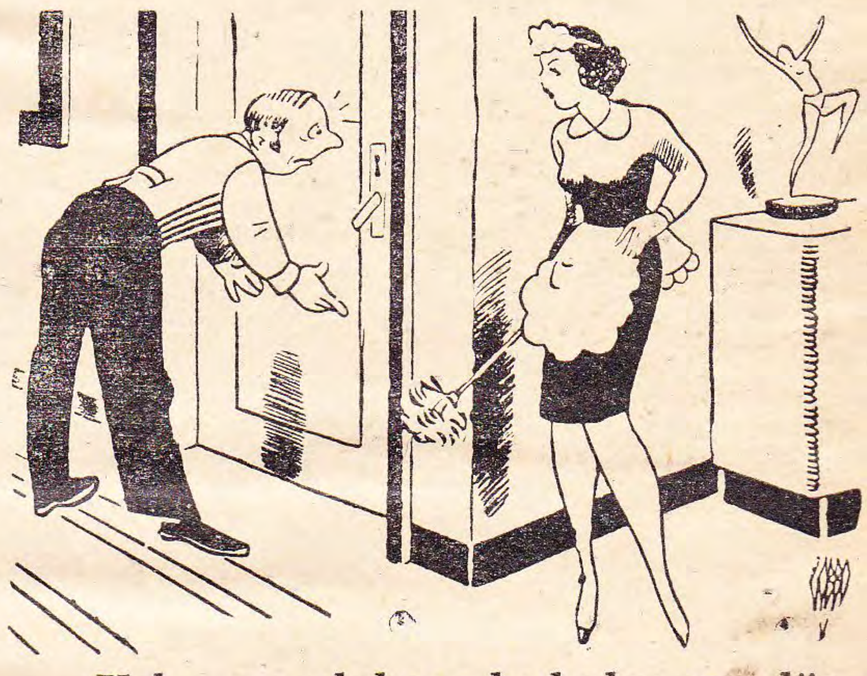

— Yahu, ne sıkılmaz kadınlar var dünyada... Gözümün önünde çırılçıplak soyunuyor!..

[Fransız karikatürü]

Patron — Virgül...
Daktilo — Majüskül mü olsun, minüskül mü?..

[Leh karikatürü]

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

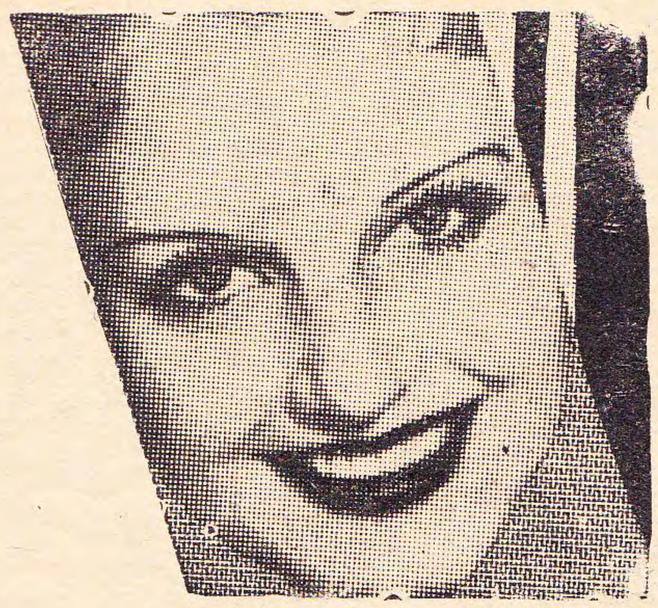

SIHHAT ve GÜZELLİK

sağlam ve güzel

DİŞLERLE

sağlam ve güzel

dişler de

RADYOLIN

ile temin edilir.

DİŞLERİNİZE ÇOK DİKKAT EDİNİZ

Bazan en üstad doktorların bile sebep ve menşeini bulamadıkları bir hastalığın diş iltihabından ileri geldiği pek çok tecrübelerle anlaşılmıştır

Sabah ve akşam her yemekten sonra dişlerinizi fırçalayarak ve

daima

RADYOLIN

kullanarak dişlerinizi koruyabilirsiniz

SiLKO

Romatizma, lûmbago, siyatik, sinir ve soğuk algınlığından ileri gelen şiddetli ağrıları teskin ve izale eder.

Ademi iktidara

ve

Belgevşekliğine

karşı

HORMOBİN

tabletleri

Her eczanede arayınız.

Posta kutusu (1255 Hormobin)

Galata, İstanbul

Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü
Yusuf Ziya
KENAN Basımevi ve Klişe Fabrikası

FAZIL ÇİL İLÂCI

Her Eczanede bulunur.

Yüzdeki çil, sivilceleri, bayanların doğum lekelerini giderir

VİROZA

Antivirüsle tedavi

Kan çıbanları, el ve ayak parmaklarının arasındaki kaşıntılar, dolama, meme iltihabı ve çatlaklar, yanıklar, tıraş yaraları, ergenlikler, koltuk altı çıbanları.
Tedavisini en erken ve en emin bir surette temin eder.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Buruşmuş ve ihtiyarlamış

Bir cildi gençleştirmiştir.

Bir doktorun şayanı hayret bir keşfi

Viyananın tıbbî mecmuaları, bütün dünyayı hayrette bırakan fennin, en son muzafferiyetini ilân ediyorlar. Buruşuklukların yalnız sebebi teşekkülünü değil, onların izale çaresini de bulmuşlardır. Anneler, hattâ büyükanneler, gençliklerindeki taze ve açık tenlerini 50 ve 60 yaşlarındaki kadınlar, gençliklerindeki buruşuksuz ve yumuşak ciltlerini temin edebilirler.

Hastanelerdeki tcerübeler

Buruşukluklarımız, ihtiyarlamağa başladığımızda, meydana çıkar. Cilt zamanla bazı canlandırıcı ve besleyici unsurlarını kaybeder. Bu unsurlar, şimdi büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihsal olunabilmektedir. Cilt, bu cevherle beslenildiği takdirde yeniden tazeler ve gençleşir. İşte Viyana Üniversitesinde Prof. Dr. Stejskal idaresinde yapılan tecrübelerde elde edilen şayanı hayret semereler budur. Doktorun bu şayanı hayret keşfinin münhasıran istimali hakkı, fevkalâde malî fedakârlıklarla Tokalon Müessesesi tarafından temin edilmiştir.

Biocel tabir edilen bu canlı cilt hüceyratı hülâsası ancak pembe rengindeki Tokalon kremi terkibinde bulunur. Hastanelerde yapılan tecrübeler neticesinde 60 ve 70 yaşlarındaki kadınların buruşuklukları altı hafta zarfında zail olduğu görülmüştür.

Muvaffakiyet garantilidir.

Her gece, yatmazdan evvel pembe rengindeki Tokalon kremini kullanınız. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Birkaç hafta zarfında buruşukluklar zail olur ve daha genç görünürsünüz. Gündüz için yağsız beyaz rengindeki Tokalon kremini kullanınız. Siyah noktaları eritir, açık mesameleri kapatır. En sert ve en esmer bir cildi yumuşatıp beyazlatır.

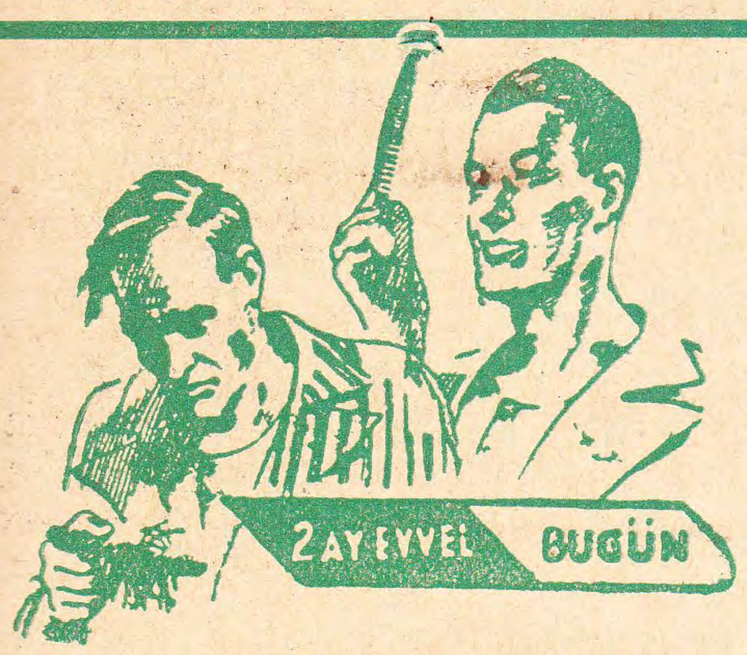

SAÇ
BAKIMI
Güzelliğin
En birinci şartıdır.
PETROL NİZAM

Güzel ve beyaz dişlerle süslü
Bir tebessüm aşkın başlangıcı olur

Dişlerinizin parlaklığını muhafaza ederek tebessümünüzün tazeliğini vikaye ediniz. Bunun için de gayet antiseptik ve güzel kokulu meşhur DENTOL diş suyu ve macunu kullanınız. Pasteur'ün tetebbüatı esasına tevfikan istihzar edilen DENTOL diş suyu ve macunu

diş etlerini kuvvetlendirir, ağızda güzel bir koku bırakır ve dişlerin beyazlığını muhafaza eder. DENTOL bütün eczanelerle başlıca parfümörilerde satılır.

Dentol

Her yerde DENTOL isteyiniz. Eczahanelerle Parfümörilerde satılır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

6 Lâmba

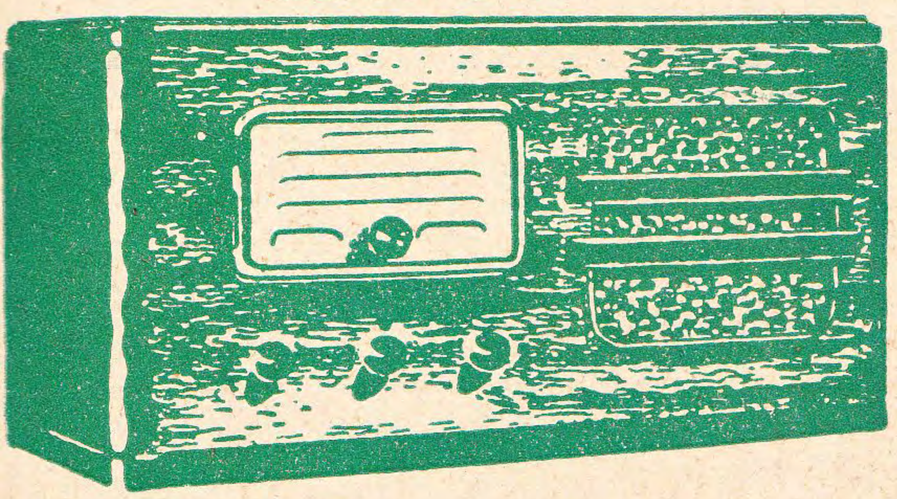

2 radyo bir arada

1 Lâmba

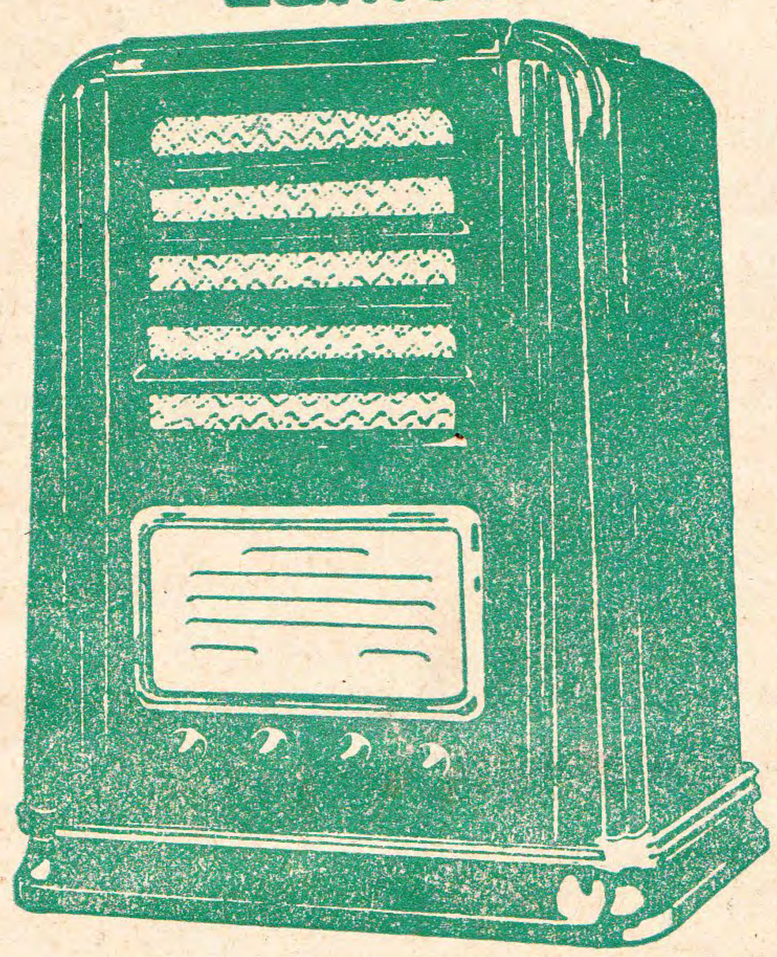

BİR HARİKULÂDELİK

G. E. Edison lâboratuvarının en son keşfi

TONE MONITOR:

Uzun ve orta dalgaları hususi G. E. cam lâmbalarile ayrı alma kabiliyeti

Kısa dalgaları hususi G. E. Çelik lâmbalarile ayrı alma kabiliyeti

Netice : Her dalgada tabii ve temiz ses

Türkiye satış deposu :

Beyoğlu, İstiklâl caddesi No. 29

D K W MÜESSESESİ

Telefon : 43849

GENERAL ELECTRIC

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org